

Cultura | Actualitzat el 26/02/2017 a les 11:23

Guillem Terribas: «Pràcticament tot el que sé ho he après a través del cinema»

El carismàtic llibreter gironí acaba de publicar "Alegra'm la vida", un llibre on repassa els records, les dèries i la història d'amor que l'uneix al setè art

Guillem Terribas | Adrià Costa

Guillem Terribas (https://ca.wikipedia.org/wiki/Guillem_Terribas_i_Roca) (Salt, 1951) és passió i és bonhomia, és vida que fa pòsit i és el plaer de la conversa. És un tros de l'ànima de la Llibreria 22 (<https://www.facebook.com/Llibreria-22-145142242299991/>) i un prohoms de la identitat gironina. A banda d'això, Terribas també són molts llibres i són encara més pel·lícules. Amb ell conversem de cinema, just abans de saber quines seran les grans estrelles a la cerimònia dels Oscars 2017, mentre repassem els records, les dèries i les històries d'amor que conté *Alegra'm la vida* (<http://www.grup62.cat/llibre-alegram-la-vida-241372.html>) (Columna, 2017), un llibre per apassionats del setè art amb l'afegit de 22 títols per descobrir amb la mainada.

- Què significa per a vostè el cinema?

- És el rerefons de la meua existència. Sóc autodidacte i pràcticament tot el que sé ho he après a través del cinema. hi ha una prova inicial en una de les històries que explico, quan descobreixo *Romeu i Julieta* a través de la pel·lícula de Franco Zeffirelli. A través del film descobreixo un gran escriptor teatral, Shakespeare. També descobreixo que hi ha una música que versiona Henry Mancini. I descobreixo que ha compostat una de els cançons més maques que existeix, *Moon*

River, de *Desayuno con diamantes*. Llavors, descobreixo que la música de *Romeu i Julieta* és de Nino Rota. A través d'una pel·lícula faig pràcticament un curs, m'obre un coneixement immens, tot un seguit de grans descobriments.

- Tenint en compte això que em diu i que ha estat l'ànima visible de la Llibreria 22, podem dir que el cinema dona més sentit a la seva vida que els llibres?

- Al cinema ja hi anava als 6 anys. I la llibreria no la vaig tenir fins als 22, més o menys. I tota història cinematogràfica abans ha hagut de ser escrita. O, directament, basada en novel·les. Jo no puc deslligar la literatura del cinema! Quan obrim la Llibreria 22 ja portava vist molt de cinema.

- *Romeu i Julieta* seria la pel·lícula de la seva vida?

- No, representa un moment de la meua vida. Reconec que no és la millor pel·lícula que he vist, n'hi ha moltes més. Hi ha una pel·lícula que a mi m'agrada molt i que sempre torna, *El hombre tranquilo* de John Ford, un film que m'alegra molt la vida. Hi ha pel·lícules que m'animen quan estic deprimit, com *Imitació a la vida* o *Million dollar baby*, de Clint Eastwood.

Guillem Terribas. Foto: Adrià Costa

- Parlant d'optimisme, què en pensa de *La La Land* (<http://www.naciodigital.cat/noticia/123376/land/treu/llustre/al/cinema/musical>) ?

- No m'agrada gaire, tot i que ha tornat a fer anar a la gent al cinema. *La La Land* és *vintage* total, una "pel·lícula d'abans". La gent va al cinema i va a veure *Rebelde sin causa*, amb una estètica dels anys 50, tot i que la pel·lícula passa ara.

- Per què creu que el cinema és tan important?

- Ho és tant com la literatura. Quan faig xerrades sobre literatura, sempre dic que no passa res per no llegir. Fa poc més de cent anys que la gent llegeix! Abans, tothom era analfabet i també vivien i eren feliços. Ara bé, també els dic que si llegeixen es divertiran, passaran bé l'estona, coneixeran llocs i mons diferents, viatjaran per un mòdic preu, aprendran a parlar i escriure millor, tindran més coneixement, podran participar de tertúlies, etc. I és el mateix que dic del cinema.

- El llibre està dividit en dues parts. La segona són 22 pel·lícules imprescindibles per mirar amb la mainada. Deu ser un moment molt feliç quan pots veure una pel·lícula amb un fill o un nét i li pots explicar allò que saps.

- No cal explicar-la! Si l'expliques, perd gràcia. Jo sempre dic als meus néts "anem a mirar una pel·lícula", i es queden parats. Quan la té assimilada és quan comença a fer preguntes. Aquesta segona part és la base del llibre, de fet. Inicialment, era la idea del llibre, la idea que em va proposar l'editora, la Glòria Gasch. Però vaig voler fer una introducció, que és on jo realment he gaudit moltíssim.

- A la llista hi ha pel·lícules recents com *Hugo* o la nova versió d'*El llibre de la selva*, també *E.T. L'extraterrestre*, de Steven Spielberg. Com va fer la selecció de les 22?

- N'hi ha que no hi són i podrien ser unes altres, però havia de jugar amb les 22, per qüestions sentimentals. He procurat que fossin representatives del cinema americà, però també hi ha cinema francès, d'aventures, i algunes pel·lícules contemporànies, certament.

Guillem Terribas. Foto: Adrià Costa

- Com viu fenòmens com el de J.A. Bayona, un català que triomfa a Hollywood? Quan vostè era petit deuria ser totalment impensable, i no és pas l'únic...

- En Bayona és un cinèfil crec que ha tingut la sort de fer les pel·lícules que li agraden, i que, a sobre, han funcionat. N'hi ha d'altres que han volgut fer-ho i no han pogut. És molta sort, i també talent. No es pot saber el secret de l'èxit, com els Beatles. però vaja, a la meua època també teníem Berlanga, o Buñuel, un personatge que era al mig de tots els grans genis del moment. Aquests fenòmens sempre s'han donat. O Fernando Fernán Gómez, que per mi era un geni.

- El moment del cinema català sembla esplèndid, amb figures com Laia Costa, Albert Serra, Jaume Collet-Serra, Agustí Virallonga, etc. Però la indústria sembla que no arrenca del tot.

- No hi ha una indústria catalana, però sí un imaginari català. Als anys 60, ja hi havia l'Escola de Barcelona, que va revolucionar el cinema espanyol, amb clara influència de la *nouvelle vague*. barcelonès empre ha estat molt avantguardista en matèria de cinema. Actualment, el cinema més avançat i provocatiu és el cinema català i, és més: gironí! Albert Serra, Pere Vilà, Isaki Lacuesta, Edmon Roch.

- Al principi del llibre diu "la nit que diuen que l'home va arribar la lluna" i això m'ha fet molta gràcia, perquè diuen que qui va enregistrar aquelles imatges va ser un cineasta, en un plató: Stanley Kubrik. Va ser així?

- Jo diria que sí, ell o un altre. I hi trobo una lògica. Les veritats, com més mentida són més me les crec. En aquella època creus que la tecnologia era tan perfecte com perquè ens arribessin a tot

color, en directe, de la Lluna? Crec que sí que hi van arribar, a la Lluna, però van passar unes altres imatges, per fer-ho bonic. De fet, si no hi haguessin imatges no hi hauria veritat.

- Diu que veu el cinema "estimant-lo i respectant-lo". Les noves generacions creu que encara s'acosten així a una sala o a un film?

- Abans, els diumenges anàvem a missa el matí i al cinema a la tarda. Ni campaments, ni platja, ni vacances. Per això dic que el cinema italià del neorealisme no m'agradava, perquè ja ho veia cada dia! A mi m'agradava veure pel·lícules en Technicolor, amb neveres, amb telèfons... I ara trobo que el cinema es veu molt casa, perquè els dispositius ho permeten.

Guillem Terribas. Foto: Adrià Costa

- Reivindica endinsar-se en la foscor d'una sala de cinema, entenc.

- Més que mai! Si ets a casa, de tant en tant mires el Whatsapp, el telèfon, etc. Si tens ganes, t'aixeques, tornes, seus. Interromps la pel·lícula tantes vegades, que no pots estar per ella. Al cine, són dues hores on estàs realment per la pel·lícula. La gent aquesta que va tan estressada, si un dia anés al cine li passarien tots els mals i estalviaria en psicòlegs! Emocionar-te o divertir-te en comunitat, amb gent que està en silenci i que saps que està vivint el mateix que tu, és impagable.

- Quines pel·lícules no es cansaria mai de veure?

- Tu i jo, *El hombre tranquilo*, *Imitación a la vida*, *Millon Dollar Baby*, *Grand Torino*, *Centauros del desierto*, *Jules et Jim*, *Su juego favorito*, moltíssimes. I totes les que hi ha al llibre, evidentment.

- El millor actor de tots els temps?

- N'hi ha molts! Per dir-ne dos, Paul Newman i Fernando Fernán Gómez.

- **Quina va ser la primera actriu de qui es va enamorar?**

- Ava Gardner, sens dubte. Tinc una relació molt íntima amb ella, que no és ni eròtica ni res que s'hi pugui assemblar. Em vaig enamorar de l'Ava Gardner com si fos la meva mare. No tinc pòsters ni res de fetixisme d'ella, és més una relació incondicional i neta.

- **Quines pel·lícules recents l'han emocionat?**

- *Elle*, *La vida de Adèle*, *Historia de una pasión*, *El hijo de Saul*, per exemple. Quatre pel·lícules impressionants i estrenades fa molt poc.

- **Qui és el lector ideal d'aquest llibre?**

- Tothom qui estima la vida.

Guillem Terribas. Foto: Adrià Costa